

γραπτός

γραπτός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. γραπτός], γραπτός. **1.** που διατυπώνεται εγγράφως: «εγώ κάνω μόνο γραπτές συμφωνίες || στις γραπτές εξετάσεις, δεν τα πήγε καθόλου καλά». **2.** το ουδ. ως ουσ. **το γραπτό**, το χειρόγραφο κείμενο διαγωνιζομένου και αυτή η ίδια η κόλλα πάνω στην οποία διατυπώνεται το κείμενο αυτό: «άφησε το γραπτό του στην άκρη της έδρας του καθηγητή και βγήκε απ' την τάξη || ο καθηγητής πήρε όλα τα γραπτά στο σπίτι του για να τα διορθώσει». **3α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα γραπτά**, οι γραπτές εξετάσεις: «είναι χαρούμενος, γιατί πήγε πάρα πολύ καλά στα γραπτά». **β.** τα κείμενα που είναι τυπωμένα ή χειρόγραφα: «όλα τα γραπτά του συγγραφέα κυκλοφορούν απ' τον τάδε εκδοτικό οίκο || εκτός απ' τα βιβλία του συγγραφέα που κυκλοφορούν, έχει κι άλλα γραπτά στο συρτάρι του». Επίρρ. **γραπτά** και **γραπτώς**.

-τα **γραπτά μένουν**, οτιδήποτε γράφεται, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί σε αντίθεση με τα λόγια, που χάνονται, που ξεχνιούνται: «πρόσεχε τα σημειώματα που στέλνεις δεξιά αριστερά, γιατί τα γραπτά μένουν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας